

Espanya perd força en igualtat per la poca presència de dones directives

Baixa del lloc 12 al 26 a l'índex del Fons Econòmic Mundial

DANI DUCH / ARXIU

La paritat en el Govern espanyol també ha patit un retrocés, com reflecteix aquesta foto en la qual els seus membres apareixen amb el Rei

CELESTE LÓPEZ
Madrid

Els esforços en matèria d'igualtat de sexes s'han de mantenir en el temps, ja que altrament no serveixen de gaire. Després d'uns anys –els de l'expansió econòmica– en què la societat espanyola va decidir enarborar la bandera de la igualtat com a expressió de progrés i de justícia social, amb la crisi aquest tema ha quedat relegat a un segon pla. Resultat? En un només any, Espanya ha baixat catorze posicions –de la 12a a la 26a– a l'índex sobre igualtat de gènere que elabora anualment el Fons Econòmic Mundial (WEF per les seves sigles en anglès) per avaluar els països en funció del grau d'equilibri social que han aconseguit entre sexes.

L'explicació d'aquesta davallada notable es troba en l'escàs avançament de la presència de dones en els òrgans de poder de

les grans empreses, així com la seva presència dins del Govern espanyol (actualment el 28%), tal com reconeix la secretaria d'Estat d'Igualtat del Ministeri de Sanitat, Assumptes Socials i Igualtat. Perquè, tot i comptar amb una norma des l'any 2010 que proposa com a objectiu pri-

oritari per assolir una igualtat efectiva entre homes i dones la paritat en els llocs directius, la realitat és que el progrés resulta gairebé nul.

Segons l'estudi sobre la presència de dones en els consells d'administració de l'Ibex 35 que publica l'observatori Add Talen-

tia, a 30 d'abril del 2011, dels 496 llocs de conseller que existeixen, eren 55 els que estaven ocupats per dones, la qual cosa suposa l'11,1% del total. Segons els càlculs d'aquest observatori, si es mantingués durant la resta de l'any l'increment d'una nova consellera cada quadrimestre, Espa-

nya necessitaria uns 48 anys per assolir la paritat, és a dir, cap a l'any 2058.

Són dades que justifiquen la caiguda d'Espanya a la setena edició d'aquest informe sobre índex del Fons Econòmic Mundial, que qualifica els països en funció de la seva capacitat per tancar "l'escletxa de gènere" en quatre àrees considerades clau: l'accés a la salut, l'educació, la participació política i la igualtat econòmica.

La xifra que reflecteix la igualtat total és 1: Espanya aconsegueix un resultat global de 0,7266. La nota màxima és l'aconseguida per Islàndia (0,8640), i la mínima, la del Iemen (0,5454). Espanya aconsegueix la

Al capdavant, els països nòrdics, mentre Espanya se situa per darrere de Burundi i Moçambic

seva millor nota, un 0,9971, en "èxits educatius" (posició número 38 en la classificació), seguit d'un 0,9791 en "sanitat i mortalitat" (al lloc 34), un 0,6462 en "participació econòmica i oportunitats" (75), i un 0,2841 en "influència política" (27).

La classificació la lideren quatre països nòrdics –Islàndia, Finlàndia, Noruega i Suècia–, als quals succeeixen Irlanda, Nova Zelanda, Dinamarca, les Filipines, Nicaragua, Suïssa, Holanda, Bèlgica, Alemanya, Lesotho, Letònia, Sud-àfrica, Luxemburg i el Regne Unit. Per davant d'Espanya figuren també altres països com Cuba, Àustria, el Canadà, els Estats Units, Moçambic, Burundi i Austràlia.

L'informe es publica just un dia després que Brussel·les bloquegés la proposta de la comissària europea de Justícia, Viviane Reding, d'establir que els consells d'administració de les grans empreses estiguin compostos, d'aquí al 2020, de forma progressiva, d'un 40% de dones, un canvi que justifica per la necessitat de garantir la igualtat d'oportunitats, així com per raons econòmiques. El motiu d'aquesta proposta té a veure precisament amb la baixa presència de dones als òrgans de direcció importants (només un 13,7% dels membres no executius dels consells d'administració eren dones el 2011). Brussel·les, però, considera que ara no toca.●

Empresàries d'èxit internacional reforcen aliances

■ Amb l'objectiu d'analitzar l'economia global i l'emprenedoria d'èxit, però, sobretot, per fer contactes, *networking* i ajudar-se mútuament a obrir-se portes al mercat internacional, més de 150 empresàries i directives d'arreu del món es reuniran a Barcelona a partir d'aquest cap de setmana. Són empresàries i directives d'èxit, és a

dir, dones al capdavant de mitjanes i grans empreses. Formen part de la Internacional Women's Entrepreneurial Challenge (IWEC), una xarxa empresarial de dones que cooperen per impulsar els seus projectes a escala mundial i que va néixer el 2006 d'una iniciativa de la Cambra de Comerç de Barcelona, juntament amb

la de Manhattan i la de l'Índia. Durant la conferència –que arriba a la sisena edició i té el suport de La Caixa i Iese– es premiaran 24 empresàries de diferents països. Per part espanyola, les guardonades són Mar Raventós (Grup Codorniu), Chelo Tonijuan (Companyia General Càrnia) i Susana Monje (Essentium Grupo).

L'espanyola que va treure la filla dels EUA continuarà a la presó

NOVA YORK Agències

Les autoritats judicials de Nova Jersey han rebutjat per segona vegada la petició que va presentar l'advocada espanyola María José Carrascosa perquè se'n decreti la llibertat condicional, després de gairebé sis anys a presó als Estats Units a causa d'un conflicte sobre la custòdia de la seva filla.

La Junta de Llibertat Condicional de Nova Jersey no n'ha donat més detalls, però ha explicat que Carrascosa no podrà tornar a demanar que la posin en llibertat fins d'aquí un any i mig, a mitjan 2014.

L'exmarit de Carrascosa, Peter Innes, havia sol·licitat a aquest organisme que l'excarcerés "immediatament" i n'expedís la tornada a Espanya, on hi ha la

filla d'ells dos, Victoria, argumentant que "retenir-la a la presó no serveix per a res" perquè està "malalta mental".

L'agost passat, Innes mateix va considerar que era "molt probable" que les autoritats concedissin la llibertat condicional a l'espanyola, un dret que tenen els reclusos després d'haver complert un terç de la condemna.

"M'agradaria recordar que vaig sol·licitar a la Junta de Llibertat Condicional que l'alliberés. No puc fer-hi res més, i m'entristeix que continuï a la presó. És una situació horrible per a la nostra filla", va assegurar Innes ahir a l'agència Efe quan li van preguntar per aquesta decisió.

Carrascosa i Innes van estar casats cinc anys, fins que l'any

2004 van decidir separar-se i van signar un acord que establia que cap de les dues parts no podia treure la nena del país –llavors de 4 anys– sense el consentiment de l'altre, de manera que el passaport dels Estats Units de la menor va quedar sota custòdia del despatx de Lesvenich & Marzano-Lesvenich.

Tanmateix, aquest despatx va donar el passaport a Carrascosa,

i ella es va emportar la nena a Espanya el gener del 2005. Després la dona va tornar als EUA i el 2006 va ser detinguda i va ingressar a la presó, on s'estarà, segons les autoritats d'aquell país, fins que torni la nena o acabi de complir la condemna que té, de 14 anys de presó.

D'aleshores ençà s'ha negat a arribar a un acord amb qui va ser el seu marit, que ella acusa d'agredir-la i fins i tot d'haver provat d'enverinar-la i assassinar-la, i els intents de mediació entre les parts i les corresponents autoritats no han tingut èxit. Carrascosa argumenta que les autoritats espanyoles han prohibit a la nena sortir de territori espanyol fins que tingui 18 anys.●

Els jutges rebutgen per segona vegada la petició de llibertat condicional de María José Carrascosa